

СРПСКА НЕЗАВИСНОСТ

ПЕНЕ ЗА СРЕДЊУ:
 НА ГОДИНУ 24 ДИНА, НА ПО ГОДИНЕ 12 ДИНА, НА ЧЕТВРТ ГОД. 6 ДИНА.
 ЗА ОСТАЛЕ ЗЕМЉЕ НА БАЛКАНСКОМ ПОЛУОТВОРУ:
 А ГОДИНУ 30 ФРАНКА, НА ПО ГОДИНЕ 15 ФР. НА ЧЕТВРТ ГОД. 8 ФР.
 ЗА АУСТРО-УГАРСКУ:
 НА ГОДИНУ 15 ФР. 5 БАНКЕ, НА ПО ГОД. 8 Ф. НА ЧЕТВРТ ГОД. 4 Ф.
 ЗА СВЕ ОСТАЛЕ ДРЖАВЕ:
 НА ГОДИНУ 30 ФРАНКА, НА ПО ГОДИНЕ 15 ФР., НА ЧЕТВРТ ГОД. 10 ФР.

ИЗЛАЗИ У БЕОГРАДУ
 УТОРНИКОМ, ЧЕТВРТАКОМ, СУБОТОМ И НЕДЕЉОМ
 НА ЦЕЛОМ ТАБАКУ

УРЕДНИШТВО ЈЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА У КУЉИ Г. ТОМЕ АНДРЕЈЕВИЋА
 ОБЛАКОВЕ БИНАК.

ЗА ОГЛАСЕ РАЧУНА СЕ:
 ПРВИ ПУТ 30 ДИНА ПАРА ОД РЕДА, А ПОСЛЕ СВАКИ ПУТ 10 ПР.
 ЗА ПРИПОСЛАНО 50 ПАРА ДИНА. ОД РЕДА.
 Рукописи шаљу се уредништву, а претплата администрацији
 „СРПСКЕ НЕЗАВИСНОСТИ“.
 РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ТЕЛЕГРАМИ

Париз 3. Фебр. (ОРИГИНАЛНА ДИПЛОМА).
 Синоћ Срби предадоше ад-
 ресу руском генералу Ско-
 бељеву. Он је примио са
 највећим усхићењем. Поз-
 здравља Србе као прве борце
 словенства. Прогласи соли-
 дарност, верује у крајњу
 победу. Одпоздрављен бур-
 но од свију нас.

Љешница 2. Фебр. (ОРИГИНАЛНА ДИПЛОМА).
 Са петнаест грађана више но што
 је напредвачки кандидат гласова
 имао, допратисмо Кундовића посла-
 ника здравна и весела доведе.

Тако лозничани знају.

Ђуприја 3. Фебр. (ОРИГИНАЛНА ДИПЛОМА)
 Јутрос Браловић, осуди Гају Ми-
 лорадовића, из Војника за ону де-
 пешу Димитријевићу, на 25 дана за-
 твора. Браловић отишао у Параћин
 његов заступник секретар Симовић
 забрани ми састанак са Гајом, по
 коме ли је закову то боже мој, да
 не буде по шумској уредби или за-
 кову с потесима?

НОВА ПОГОДБА ИЗМЕЂУ

ЕНГЛЕСКЕ И СРБИЈЕ О ТРГОВИНИ.

Влада наша изнела је пред на-
 родну скупштину једну „деклараци-
 ју“ потписану енглеским мини-
 стром Гранвилом и српским послани-
 ком у Паризу, Мариновићем. Овом
 декларацијом мења се или, тачније
 рећи, замењује се трговачки уговор,
 који је потписан 7. Фебруара (по
 нов) 1880 између Србије и велике
 Британије. Но као што је Енглеска
 влада поднела (у колико се томе
 није противио српски пуномоћник)
 своје парламенту и један део пре-
 писке вођене између двеју влада,
 то ћемо се ми обазрети и на ту
 преписку и на садржину деклараци-
 је, макар овде и поновили своје
 погледе, које смо летос у једном
 либералном листу већ изложили.
 Ствар долази данас сутра на ре-
 шење пред законодавно тело, па
 не ће бити изишно да се чује,
 како је влада преиначила онај уго-
 вор, на који су њени чланови, док
 су били у опозицији, тако безобзир-
 но напали, да смо у праву били
 очекивати, да га они измене у смислу
 по Србију кориснијем, а не да га
 изопаче.

Најпре да видимо шта има у тим
 актима које је енгл. влада изнела.
 Зна се, да се у Енглеској велико
 незадовољство изродило са тога што
 је трговачким уговором закљученим
 између Србије и Аустро-Угарске
 енглески уговор обезуважен. Услед
 протеста Енглеске, влада српска
 упути г. Мариновића из Париза у
 Лондон, где је он такође акредито-
 ван, да покуша изравнати разлици-
 цу. Ми наравно писмо читали упу-
 тства издата српском пуномоћнику,
 али не сумњамо ни мало да су она
 сведена на мало реч, гласила: „из-
 равнање по што по то;“ јер или
 је ваљало попустити до краја у
 Лондону, као што се већ попустило
 у Бечу, или заводити се до краја
 са Енглеском.

Како је расположење владало у
 парламенту енглеском, то видимо из
 свакидањих интерпелација, које су
 се понављале и пошто је „протокол“
 потписан био; а незадовољство вла-
 де карактерније сама преника во-
 ђена са српским пуномоћником. Та-
 ко одмах у првој ноти (од 2/14
 Јуна) британски министар спољних
 послова, лорд Гранвил, пише г. Ма-
 риновићу:

„Мени једва да је нужно рећи
 како влада Њезиног Величанства
 јако сажаљева што види оваке ре-
 зултате трговинских преговора, који
 су ту скоро вођени између Србије
 и Аустро-Угарске, као и што на-
 лази, да су неке од одредаба ау-
 стро-српског уговора од 6. пр. м.
 уопреци са уговором закљученим
 између Вел. Британије и Србије 7.
 Фебруара 1880 год.“

Лорд Гранвил „јако сажаљева“
 дакле: 1-во резултате наших трго-
 винских преговора са Аустро-Угар-
 ском уопште; и друго појаву што
 су неке одредбе енглеског уговора
 доведене у питање.

За оне прве незоде он мора, на-
 равно, оставити нама, да сами тра-
 жимо лека, јер, у опште, и друге
 према Србији добро расположене
 силе морају да се ограниче на „са-
 жаљевање“, — говорећи: „Кад Ср-
 би сами иду Аустрији у наручја,
 ми им не можемо помоћи.“ Али про-
 тиву оне друге незоде енглески
 министар предлаже као лек да 1-во
 британско гвожђе и челик и све вр-
 сте гвоздених и челичних фабрика,
 који нису подложни ad valorem
 таксама одређеним по аустро-срп-
 ској уговорној тарифи — буду сло-
 бодни од сваке ђумручине; 2-го,
 да се садања стопа ad valorem
 од 8 на сто (што је утврђено у
 енглеском уговору) сведе на 5 на
 сто за памучна и вуњена пре-

дана; 3-ће да се Енглезима обез-
 беди право трговачких марака; и
 4-то да се британске насеобине
 (Јужна Африка и Канада) ослободи
 од обвеза нашег уговора од 7. фебр.
 1880 (22. јан.)

Ово су услови, које енглеска влада
 полаже па да не подиже више ни-
 каквих протестација противу трго-
 винског уговора, који је српска влада
 закључила са Аустро-Угарском. И,
 као што напред рекосмо, ту није
 било избора. Као што је уговор
 закључени са Аустро-Угарском по-
 следница оне несретне „ф о р м у л е“
 која је признала *турске уговоре*,
 тако је сад попуштање у Лондону
 неизбежна последница уговора са А-
 устријом. „Das ist eben der Fluch
 der bösen That dass sie immer das
 Böse gebären muss.“ — С тога и
 српски пуномоћник мора да прати
 „gute Miene zum bösen Spiel.“ па
 не само да (нотом од 11/23 Јуна)
 прима положене услове, но још из-
 ражава и дубоку захвалност
 на пристанку Енглеске, што тако
 „правично и благонаклоно“
 оцењује тако „тежак предмет.“
 Српски пуномоћник додаје са осе-
 ћајима, којима ми не бисмо желели
 бити тумачи, да се зарад погодбе
 са Енглеском српска влада ренила
 да поднесе нове финансијске жртве
 (à assumer de' nouveaux sacrifices
 financiers en vue d'arriver à une en-
 tente avec le Gouvernement de S. M.
 la Reine.)“

Из друге једне ноте лордове ви-
 димо, да је г. Мариновић имао 4/16
 Јуна усмена објашњења са сер
 Чарлс Дилком, помоћником мини-
 стра спољних послова, и да се том
 приликом ограђивао од тачке 1.;
 (т. ј. против слободног уноса гвожђа
 и челика) „на што српска влада“
 вели г. Мариновић, не може при-
 стати без великих непри-
 лика“ — наравно од Аустрије, јер
 она је сада стожер око кога се врти
 питање о нашој „економској
 независности.“

Резултат ових преговора изражен
 је у једном билатералном акту, ко-
 ји се зове „декларација“. Њу су
 потписали 22. Јуна ов. г. лорд Гран-
 вил и г. Мариновић.

У „декларацији“ нема никаква
 спомена о предметима прве тачке,
 т. ј. о гвожђу и челику, из чега
 би се могло извести, да ту није би-
 ло никакве исправке, а судећи и по
 преници рекли бисмо, по јед-
 ној ноти Гранвилловој, да је енгле-
 ска влада одустала да рекламује про-
 тиву повластица датих Аустро-У-
 гарској у овим предметима; по ту
 забунује претрес, који се неколико
 пута понављао у парламенту и он-

да кад су акта већ јавности пре-
 дата. Питање о угљену и желез-
 ничком материјалу било је неколико
 пута предмет тако живих сцена, да
 је, што ретко бива, морао посредо-
 вати и сам председник парламента.
 Сер Чарлс Дилк је тврдио да ови
 предмети из Енглеске могу без ђу-
 мручине у Србију улазити, а ин-
 тереланги су сумњали да се то
 тиче и Енглеске, па су захтевали
 да се владина изјава стави на про-
 токол. И заиста остаје загонетка
 како је Дилк могао ову изјаву у-
 чинити кад је, на пр. угљен, ушао
 у *погранични саобраћај са Аустри-
 јом*, дакле у искључиве повластице
 уступљене Аустро-Угарској!

Значајно је такође што је влада
 енглеска изјавила у парламенту да
 би она била готова да *свуколику
 ирешиску преда јавности, кад се
 неби противио г. Мариновић!* Ове
 речи откривају од двога једно: или
 је о угљену и железничком мате-
 ријалу учињена каква тајна *погод-
 ба* (која би онда и гореозначено
 противречје објаснила) па се срп-
 ски пуномоћник боји да за њу доз-
 на аустро-угарска влада, или у пре-
 писци, која је вођена, има ствари
 које влада српска мора да крије
 од јавног мишљења у Србији. Било
 како му драго, ствар није чиста.
 Зло је у сваком случају. Ако Ен-
 глеска *слаба више* но Аустрија, или
 ако стоји са Аустријом *на равниј
 ноци у неоплаћиву*, она због даљине
 не може конкурисати са Аустријом,
 па ћемо ми имати да плаћамо *ау-
 стриску надмоћност* на нашој ин-
 јашу.

Друге су све тачке ушле у по-
 годбу. Оне су више или мање рав-
 нодушне, изузимајући тачку односну
 на памучна и вуњена предива. „Ен-
 глеска није успела да нас сузбије
 — кличу аустро-мађарски органи
 — она се на другом месту *накна-
 дила*.“ А то је друго место **Србија**,
 која од сад неће моћи више да на-
 плаћује 8 на сто, као што је прек-
 лани уговорила са Енглеском, но са-
 мо 5 на сто на вуњена и памучна
 предива, која су као што лорд Гран-
 вил у једној ноти на енглеској по-
 сланици у Србији вели, „*две од
 најважнијих грани трговине између
 Енглеске и Србије*“. Ова „нова фи-
 нансијска жртва“ може ли бити
 равнодушна Србији онда, кад она
 има да плаћа *скупо повођену желе-
 ничку*, кад има да плаћа интересе
 и отплату Бонт-у за зајам који нам
 није ни био потребан. — Може

* Јер са приреком на исплату државног дуга
 ми бисмо могли за мало одина исплатити и уау-
 трански дуг и реквизицију, па да не будемо
 Бонтови дужници на 30 година!

ли ова „финансијска жртва“ бити равнодушна Србија и онда, кад њена влада удара по два и три на њену једну исту радњу?*** Ево како је влада исправила своје погрешке у Бечу почињене. Не ћемо да питамо: докле ћемо овом низбрдњом, јер видимо, да ће мо њоме морати ићи докле год од наших државних кола буду држали дизгине један Пироћанац, Мијатовић и Соп. Али ћемо да зашпитамо: Ко је имао право? Да ли „ми“ кад смо рекли, да ће влада своје погрешке исправљати „сводећи боље стање на горе“ или има право Пироћанац кад се у „Виделу“ (бр. 75. од пр. год.) похвали „протоколом закљученим у Лондону? Ми велимо с намером — Пироћанац, јер ма да је лакомисленост Мијатовићева довољно позната, мање је познато, да у нашој влади седи човек још лакомисленији од њега, а то је главом њен председник, само што он није тако и безазлен као Мијатовић.

Благодарећи овој лакомислености пао је енглеско српски уговор од 28. Јануара 1880 год., а на његово место долази „Декларација“ од 22. Јуна 1881 год.

По њој своди се стечена стона од 10% и 8% на 5% у најважнијим предметима, а за друге који Енглеску мање интересују лорд Гранвил задовољава се да изрази своје сажалење што је Србија сама напустила своје интересе. Тако и, пр. у ноћи (од 8-ог јула по новом) на г. Локока вели: „влада Њеног Величанства сажалева што је у уговору са Аустро-Угарском ударила диференцијална царина на полске алате. — Мера која је противна интересима Србије; али“ и у овом случају важност повластице коју је Аустрија себи осигурала, нећине се тако много британске трговине.“

На тај начин, уговор са Аустријом врши своје погубно дејство и напред и назад; те докле садашњост руши, докле будућност слаби, он чупа из корена и оне тековине које су у прошлости задобивене. Све то вреди о тековинама финансијским и економним, а да и не говоримо о губитку политичких користи, које су за уговор од 22 Јануара 1880 год. биле везане. Никада по њему неби могао лорд Гранвил рећи да се изразио „сукоб“ („conflict“) између Србије и Гледстонове Енглеске, а то сад вели у својој пошти од 8-ог јула (по нов.) на г. Локока поводом једностране политике владе Пироћанчеве.

Политика је ова занста, политика „без страховања“; она занста, као што се хвали, савлађује земалске послове „без избора и без страховања“, али без оног избора страховања“ којег не мају ни деца кад смељу у ватру скачу, на тек онда долазе до „страховања“ кад искусе опасност ватре, кад често и за њих и за све њихове драге и роњене завојни фатална реч „доцкап.“ —

Судбина је, у осталом, хтела да ову погодбу потпише г. Маринковић,

Н. пр. на крчмару крчмарину и таксу дућанску, на пицаре тропшарину, крчмарину и таксе дућанске.

* Хоће ли се и после ове најаве лорда Гранвила рећи у српској скупштини, да Аустро-Угарска не вољује прогнати Србије по против конкуренције другог држава! —

онај исти Маринковић који је препоручио и благословио владу и политику од 19-ог октобра, па њену „формулу“, собом и у Беч понео, а сад видимо да је с њом и до Лондона допрљо. Тако брзо пружио му је Промисао богату награду. Он би могао бити задовољан, кад би му ово била и последња заслужна награда! Но ево на жалост, дође за њом и пропагст онога човека, кога је он као солидног препоручио а свога сина послао да му овде конак сирези. То му је друга али још не знамо да ли ћему бити и последња награда. Срећан човек! Још пре 25 година рекао је о њему Кипријан Роберт, француски књижевник: „ово је српски Таљерац, који је све упропастио, за што се прихватио.“

Господину Тодору Туцаковићу

НАРОДНОМ ПОСЛАНИКУ ЗА ВАР. КРАГУЈЕВАЦ, БЕОГРАД.

Кад је 1858. дошло време, да се прекину властољубиве тежње извесних српских великаша, који су тако дуго стајали на пут народним тежњама, и великој српској идеји, кад је требало сузбити стране штетне утпље са нашег домаћег огњишта, и кад је требало дати живота давнашњој жељи и потреби српског народа: да се на престо поврати народна династија Обреновића, са којом су тесно биле везане и мисли о унутарњој слободи и о уједињењу српског народа, — ми смо на супрот ондашњој грубој и тешкој сили, поклонили Ти наше поверење са надом, да га ти нећеш проневрити. И ти га ниси проневрити. Ти си га испунио онако, како је била не само наша него и свега српског народа жеља.

Од тога доба кад смо год били срећни, да се примаш нашег избора, ти си свагда достојно одговорили нашим жељама, и вагда си узвишен над партијским страстима јавесвеније заступао и бранно, како интересе опште-љубљене династије Обреновића, тако и интересе наше, интересе свега српског народа. Ово си и сада показао у потпуној мери; па зато ти овим изјављујемо нашу истиниту захвалност пуни вере, да ћеш истрајати на путу, којим постојано идеи од 1858. год.

Поздрав теби и твојим друговима правим пријатељима народним од

Твојих бирача:

27 Јануара 1882 год. Крагујевац.

Јован Спајаковић трг., Бож. М. Мирковић трг., Милоје Блазнавац трг., Димитрије Лазаревић трг., Вељко Нешковић трг., Јеврем Писковић трг., Петар Радоњић сарач, Коста Мolerовић, Светозар Павић, Наул Р. Палигорић, Никола Костић трг., Никола Јанковић мунџија, Јеремија Павловић, Станојко Стевановић, Сима Т. Палигорић, Коста Т. Палигорић, Таназије Милошевић трг., Тривун Палигорић, Димитрије Вељковић, Никола Палигорић, Апостол Николаић дуванџ. Наун Ђорђевић меџија, Јанко Јанићијевић трговац, Милењко Р. Максимовић адвокат, Стеван Петровић дуванџ., Јован Димитријевић — Чумџиџија, Ђорђе Паловић, трговац, Јамбор Анастасијевић Милењко Стојковић налбаџ., Адам Димитријевић тргов., Риста Мијановић, Мијаило Стевановић, Риста Пешовић, Никола Јовановић сарач, Милован Обрадовић сарач, Лазар Гавриловић трговац, Марко Срећковић трг., Милош Поповић трг., Милењко Шукловић абација, Радован Ђорђевић абација, Јован Цветојевић трг., Димитрије Павловић трг., Хаџи Стојан Живковић мунџ., Мијаило Костић, Марко Павловић — Рамаџан, Наун Милашиновић трг., Милан Миловановић, Љубисав Милењковић, Мијаило Миловановић, Зарија Обрадовић, Филип Јанковић, Алекса Ђорђевић саџуџ. Грујица Арџић, Мијаило Ђорђевић тргов., Стојадин Милењковић трг., Мијаило Стевановић, Петар Милењковић, Коста Сте-

фановић, Радосав Јеремић, Сима Станковић, Јованча Трифуновић, Милан Милењковић, Коста Ђорђевић, Станоје Ненковић, Никола Стојковић, Јанко Стевановић, Лазар Петровић, Миласав Кретић, Коста Ђорђевић, Светозар Костић, Стојан Тодоровић, Вуле Милењковић абација, Никодије Томић трговац, Коста Поповић трговац, Лаза Цоповић, Миласав Милењковић, Мика Арзиовић, Младен Враћ трговац, Ђорђе Ђурић, Ђорђе Милошевић, Милењко Мишић трг., Петар Радовић трг., Милан Ђорђевић, Павле Ђокић, Петар Мирковић, Илија Јовановић, Петар Стојановић, Новак Зекочица, Петар Божић, Ранко Максимовић, Петар Пауновић, Јован Станић, Радован Максимовић, Марко Алексић трг., Тодор Тодоровић, Наџас Димитријевић саџуџ. Мика Арзиовић, Благоје Недељковић, Јевта Царјовић, Милић Савић, Марко Стојадиновић, Миласав Пејовић, Јовица Петровић, Младен Петровић, Петар Арџић—Шеџанин, Сима Палигорић, Јован Раковић, Јован Илиј, Димитрије Вуличевић, Никола Вуљковић, Алекса Симоновић сарач, Димитрије Илиј сарач, Ђорђе Василевић трговац, Милан Ристић, Јован Николић терџија, Марко Милењковић кмет, Љубомир Стојковић, Никола Анастасијевић, Сава Димитријевић, Јован Кузмановић, Срећко Обрадовић, Радосав Станојевић, Таназије Танасковић, Маринко Јанковић бакал., Димитрије Златановић узар, Драгута Новаковић опан. Благоје Ђорђевић боџија, Јован Недељковић, Коста Вељковић мех., Васка Вељковић мех. Милош Стојановић налб., Андрија Васиљевић, Вуле Здравковић, Глиша Здравковић бак. Т. Тодоровић, Антоније Огњановић, Димитрије Кретић, Мијаило Јанковић, Илија Лазаревић опан., Милосав Поповић столар, Ђорђе Мијановић, Благоје Милењковић, Арсеније Пантовић, Спира Ђорђевић, Сима Милевојевић, Сретен Милојевић, Никола Радовић кури., Милош Маринковић, Витоко Поповић, Васка Богдановић, Сима Петровић, Радован Вучетић, Милан Радојевић, Живојин Максимовић, Васка Јокичевић, Коста Чоџић, Ђока Палигорић, Таназије Урошевић, Станеко Јовановић абач. Сава Бојаџовић опанџар, Стеван Николић, Анта Миловановић, Милосав Радосављевић, Никола Ристић дуванџ. Наун Пали орп, Живојин Благојевић, Јанићије Ђирковић, Димитрије Николић, Милењко Сретеновић трг., Милосав Гвозденовић трг., Јован Шапчанин трг., Петар Ђорђевић, Милан Лазаревић механ. Коста Алексић трговац, Исидор Васиљевић, Радосав Димитријевић, Јован Денић кмет, Димитрије Милојевић кмет, са још 26 подп. сеника, свега 215.

Посланицима за срез Крушевачки г. г. Вујици Тодосијевићу и Смиљку Бирићу

Браћо Посланици!

Поверењем народним-ва сте заузели то место са кога се Српском Народу срећа и несрећа дели. Народ српски у целоме своме просторанству од „народне скупштине“ ишчекује побољшања својим тешким искушењима којима је — вагда промислом Божијим — кроз толико векова оптерећен био.

Народ у Кисељевини Србији е правом од вас браћо посланици ишчекује да браните и да чувајте једино народне интересе презревши све власничке тежње које су од вајкада бацале Србију и њен народ у попор највећих несрећа и пропасти.

Браћо, тако вам народног поверења, — те за свакога Србина велике светине овога света, не дајте се повести за личним тежњама овога или онога власника, не дајте се замести том надри цивилизацијом западном, којом ваши власници и великаши црепљени обе да упропасте овај добри народ српски — будите свесни свога позива на смељо стањите на браник народних интереса. Вера та највећа светиња папа, којој једино имамо да благодаримо што смо срећно проици кроз све стазе и богаве свакојаким мучења и несрећа на изапци на пут среће и спасења — на пут драгоцетне слободе, која је и бесловесно животнији мила и драга молимо вас не дајте да буде обесвешена.

Ми смо уверени да данас на власничким столицама има и таквих људи, који по несрећи рачунају на веру као на какову споредну ствар на ослањајући се на то онигледно погашине законично црквено право које је начелна православно христове цркве освештано кроз толико векова — Но ви браћо не дајте се повести овим лакомисленим људима; будите стојар народности српске коме је православна вера била од вајкада најдрагоценија украс.

Односно наше вере дакле браћо, радите на томе да се васпостави ред у нашој цркви онакав, како то канони православне цркве заповедају а уздамо се у вашу непристрасност да ћете достојно умети наградити лице које је даруло у најосетљивији жинак наших народних осећаја; лице које је ушло у светињу нашег православља — лице које је погазило црквено канонично право на без икаквог реда и закона одузело управу глави српске цркве Његовом високопреосвештенству митрополиту Михаилу — том узоритом прво-свештенику српске цркве и најважнијем Србину данашњег века.

У спољним питањима правца српског државног живота доводите у склад с правцем политике братског нам народа Руског чијој иницијативи једино имамо да благодаримо што је данас поносио уздицао главу спаситељски крст на светој Лазаревој цркви у Крушевцу.

Том братском нам народу имамо ми много да благодаримо што данас сушастајуемо као народ у овоме свету; с тим народом с том нашом по крви и вери рођеном браћом — у саготи ми само можемо стати ногом заврат оним непријатељима нашим који се дању и ноћу труде да збришу Србију и њен народ са лица ове земље.

У унутрашњем питању радите на томе да се уиншти овај по народ несрећни раскол, који донесен од наших власника и великаша са запада распростире своје опасне гране на све стране, те упропашћује све сталеже српскога Народа.

Кад је судбина донела да се онакав злогласни (по Србе) Трговачки Уговор закључи то бар сада радите на томе, да се српска војска одева оделом које се у Србији производи, те бар нека се са те стране доскочи увозу врпа и тила аустријске индустрије, која нас је закљученим уговором од крајности потопила. Браћо посланици, шта мислите са овозиким пензионерима, којима се у последње време препуни српски народ — зар ће те ви велико одобравати, да власници и великаши терајући своју личну мржњу према овом или оном лицу, гомилају оволику нерадну снагу на леђа и терет и онако претовареног народа српског.

Ако има кога у чиновничтву који неврши своју службу за коју је плаћен по закону — нека се казни и истера; а зашто да се на леђа радне снаге товари. У остале фазе појединог рада скупштинског нећемо засада да улазимо — нама браћо у аманет остављамо да сами направите грешке ако их на днуи вашој осећате да сте их промале скупштине сесије ушном овог или оног власника учинили али вас браћо молимо да се у сваком решењу за које би ваш глас и мали да дате поводите једино по савети вашој, која је највећи будиљник чисти и поштења. У ово име ми вам а преко вас и целој скупштини честитати можемо овогодњи рад и урезати вашиим именима истинску благодарност у противном проклетство народно чека вас неизбежно.

Нека Бог милостиви сачува српску скупштину од посланика подобних Дробљаку и његовим друговима, који на том светом месту најбоше оправдања својим личним тежњама за чинове и власништва, презревши нар. интересе.

Живео Књаз српски Милан М. Обреновић IV живела Књазљива Наталија живео Престолонаследник Александер.

Живели Посланици Народни који су свесни своје поазву.

Повереници ср. Крушевачког

Иван С. Веселић свештеник
Петар Недељковић Младен Томић, Тома Милосављевић, Груја Ђорђевић Ђарко Анђелковић Јова Мутаџић Петар Игњатовић Аврам Милењковић, Ђока Чолић Богосав Милосављевић, Вујица Панџић Милењко Гаић, Васка Костић, Аксентије Стевановић, Илија Савић.

Свештеници: Јосиф Поповић, Алекса Поповић, Житељи среза Крушевачког: Вељасав Ивић Иван Гвозденовић Илија Лапчевић, Драгута Симоновић, Милан Веселић, Здравко Гашић, Јова Радојичић, Никола Јовановић, Мијаило Радојевић, Миласав Атанасковић, Милош Панџић, Милан Стевановић, Миласав Богдановић, Ночица Илић, Љубомир Живковић, Јавадин Стевановић, Миласав Стевановић, Аранђел Живковић, Веселин Мишић, Зака Милосављевић, Милан Јаковљевић, Здравко Давидовић, Тодор Гвозденовић, Рака Симоновић, Вукоче Живковић, Живко Томић, Свеван Лапчевић.

Ко је то што „обара најој држави кредит“?

Париски лист „La France“, који је у присној вези са данашњом француском владом, има у броју од 7 фебруара ову белешку:

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Г. Мијатовић, српски министар финансије, који је, као што је познато, стигао ономод у Париз, видео је јуче: Бонтуа, председника министарског савета, Фресинета, и министра финансије Леона Сеја.

Пропаст генералне Уније, особито је оштетила српску владу. Наши читаоци знају како се то друштво обавезало саградити српске железнице, и било је овлашћено подићи на то зајам од 100 милиона динара, за које јемчи Србија. Но већ је било досад расподато обавезница, за 30 милиона, који је новац ушао у касе генер. Уније, а толико би кнежевина на суку изгубила, да јој није министар финансије могао ставити забрану на кауцију од 4 милиона у облици франца, и на вредност које су доложене у Србији за јемство. Г. Мијатовић цени, да ће се штета свести на 18 милиона, што је ипак огромна сума за малу државу.

Опо: г. Бонту је уверавао г. Мијатовића, да ће сви поверитељи ген. Уније примити 50 на сто. Но то је само нада, никак пак извесност.

Што је српски министар финансије дошао овамо да тражи, то је какво француско друштво, које би хтео примити на се српске железнице, једном речи, замешити ген. Унију.

Од француске владе не ште он материјалне помоћи — и не би имао никаквог повода дати му је — него само моралну потпору у интересу француских држављана српских обавезника.

Аво влада у којој учествује г. Мијатовић, не би успела да ујачи, како било, извршење погодбе учинене ланске године са ген. Унијом, она ће бити забачена, а влада која дође после ове, неће хтеги, о томе нема сумње, признати дуба према пошницима обавезника, који би у том случају били стубовом оштећени.

Тако бар мисли г. Мијатовић и ето зашто се он узда у моралну потпору француске владе.

Аз у чему би се могла састојати та морална потпора? То је оно што би врло мучно било означити.

Толико „La France“ а слободно се може казати, и толико француска влада.

Ми смо у прошлом броју одговорили на виделова члана од прошлога петка, којим владино клепао опет сила јед пламен на „опозициону штампцу, што ова напада владу због изненадног пада предузимача српске железнице, Генералне Уније“, и што разгланује да је земља с тога тешко оштећена. Видело наводи да је то непатриотски, да се тим обравашој држави кредит у најважнијем тренутку, оно у коме налази „до данас нечувену и невиђену бестидност, којом се превели чак и углед и интерес државе и т. д.

Ми смо се у претјучерашњем свом одговору на те клевете држали обрвене. Но горњи извештај париска о нечуваној оштрајничкој смутњи нашег малог финансијисте по Паризу даје нам не само повода, него и права да пређемо у напад.

Пре свега да видимо, ко нам обрава кредит: Зар се може тај кредит још нећма оборити, него што га ви већ обористе? Ако се може, онда га нико тако из основа не може искоренити, као што је то учинио ваш љубезни Чеду у Паризу, кога већ и сама наша присна пријатељица стара. Преса назива „до крајности лаковерни“. Ако се Бонтуовим најшокорнијим и до последњег часа поверљивим изјешитима може још оборити какав кредит, онда је то учинио Чеду торбарски са нашим железничком по Паризу од куће до куће и намећући људима оне услове, којима се само пронајачке државе обавезују, те изазивајући тако у сваком солидном предузачу сумњу, да Србија или неће хтеги, или неће моћи одржати тих немислених обавеза.

То недостојно торбарство, то је ова „нечувена и невиђена бестидност, којом се обрава чак и углед и интерес државе“, јер и ако се баш и није какава париска банка, која ће примити железнички посево пропалице Бонтуа на и нашу штету од Бонтуа, то ће бити само под оним неким каишарским условима, којим нас је Бонту био везао, па ће можда за примљену штету некаки и банку, исто као Бонту, а то ће Србију далеку скупље стати од оних 40 милиона, ма они сви провали. Још сувише не смејо ни то сметути с ума, ко нам јемчи за солидност Бонтуовог пријемника? Они исти који су нам јемчили и за солидност Бонтуову.

Према томе не може бити у нападу опозиције ни непатриотске побуде. Но баш кад споменушете непатриотство у опозицији, да се мало разрачунамо. А како оно беше, кад Аустрија стаде павализвати на пређашњу владу да јој изиду уступке, који се само од васалне државе могу тражити и који воде правде до напуштања независности државе, па када се влада мисли одупре том обесном искању, — ко оно беше што покрену

„Видело“ те одмах стаде и у томе „Видело“ и преко својих безазалних тадашњих присталаца у скупштини журити уговор с Аустријом по што по то? Који оно беху, што непрестано облетаху око аустријског посланства, иудећи и намећући своје ланкејске услуге за све што се год буде захтевало, само да се уклоне они, којима сте лично заведели? Који то беху? И да ли је то било патриотски, или издајнички? Да ли би Аустрија успела и са трговачким уговором и са својим „врло католичким“ Бонтуом, и са другим разним неправилним атенатима ва српску државу независност, да се није нашло у српству тако јадних синова „огрезалих у партајском слепиду“?

И ви још имате образа, ви смете још да изустите реч „патриота“ и да је одричете опозицији?

Што се напоследку тичете „нечувене и невиђене бестидности“, том насипларичком грдвом „Видело“ живо опомињемо нашу жену у народној причи „стрижено, кошено“. Муж вели да је грова кошена, жена хоће силно да је стрижена и никако не попушта, док је муж у љутини не баца у воду; ал она још испод воде диже руку и показује прстима да је стрижена. Тако и „Видело“. Опозиција, уз коју је у том случају без икакве сумње скоро сав народ, вели да је „Видело“ бестидно, што га ни Бонтуова брука не може да застиди, а оно грцајући у својој срамоти још опозицији пребације бестидност.

Липеује, а пеује.

Но оставимо за један часак нашу славу прошлост. Узмимо олакше и Чедино торбарство, одбимо му на дару, па очајање и па срах од последица, јер знамо да очај и страх у тако јуначких другова, као што је наш г. Чеду, може да помути свест и да тим умази урачуљивост кришце. Но г. Чеду се није задовољио тим. Он се у своме страху, да му се не измане министарска столица, дотде заборавио, да је пред француским министрима оклеветао денуцирао свемишће будуће српске владе и министре, да неће хтеги признати српског државног дуга.

Може ли се замислити жеље, кривинације „обарање кредита нашој држави у најважнијем тренутку“, него што га обрава сам ваш министар својом клеветом на сву будућност Србије?!

И ви сте ипак тако бестидни те смете још изустити на другога реч „бестидност“!

Наша штета

Уздање наше „мудре владе“ и њеног емотреног министра финансије, да ће маца пропаде генер. Уније моћи платити поверитељима 50 на сто, оснива се на нади, да ће удеоинчари пропаде банке по искању синдиката имати још да уплате неуплаћених 375 франака, на сваку удеоинчу. Но како удеоинчари то неће драговољно да плате, то би се ради тога морала покренути париска, која по мсау нема никаквог изгледа на успех. Како су ти изгледи посеби ништави, види се отуда, што је, као што се јавља из Париза, синдикат пронале банке већ одустао од свог искања, јер неби имао чим да плати ни паричних трошкова.

СА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Седница од 2. Фебруара 1882.

На данашњем састанку одговорно је министар војни, М. Лешјанин, на интерпелацију Арсе Дреновца због неких злоупотреба окружног команданта крушевачке војске, што је приликом проласка једног батаљона стајаће војске кроз Крушевац силом натерао народну комору да пренеси ствари тога батаљона, и што су том приликом многи народни војинци кажњени, па и неки који су се телеграфским путем обратили министру војном и молили да казнима опрости, такође осуђени на затвор. Одговор министров, основан на званичним извештајима, изазвао је жестоку дебату каја је за сво време састанка трајао. И већина и мањина скупштинска сложиле се у осуди против министра војног, па и сам председник скупштине нашао је за нужно да заузме положај против њега. Изгледало је да је већина скупштинска оберуче прихватила онтужбу опозиције против овог министра, — из каквих побуда, баш

против њега, и да ли из сличних због којих је дан пре „дисциплинирана“ већина скупштинске ударила на министра Гудовића и подржавала напад све док се није окренуо против Гарашанина, — о томе ће можда скоре прилике боље умети да одговоре. Свакојако остаје занимљива доста перазјашњена појава, да већина скупштинска устаје против војног министра и министра грађевина због ствари које баш не засепају тако јако у живот народни, а ћути као залитена, шта више брани владу кад се износе полицијска нечувена насиља и кад заринути народни посланици траже рачуна од владе због лакомисленог поступка њеног у ствари пропалице Бонтуа и чекају узалуд ево већ 14 дана да влада умири земљу и да изнесе право стање ствари.

Но није само то једини моменат, који ће још већма збунити узаврело јавно мишљење од како је наш „усрећилац“ Бонту срамно жигосан као варалица. У народном представништву чуло се тога дана и с једне и с друге стране тако ужасних — и у исто време жалосних речи против војске српске и старешина њених, официра, да смо мислили, да нисмо у српској већ у каквој гуђој скупштини која има рачуна да напада на српске официре. Ми немислимо да правдамо изгреде појединих официра и војених старешина ако их има и кад се износе на среду, али никако неможемо одобрити да се због појединих случајева напада на све на и на саму уставову стајаће војске. То нити је праведно нити патриотично, нарочито дапас где се у суседству нашем боре једнокрвна браћа наша за опстанак свој. Кад Бонту и после тактике владине у Бонтуовом питању могли да видимо озбиљног рачуна о њој, ми бисмо с цуним правом пребацили кабинету Пирофанчевом што чланови тога кабинета ни једном речи не узеше у одбрану српску војску и њене старешине овако морамо да сажалевамо тај појав и да бар пона Мил. Ђурићу одамо пошту признања што је једини од говорника тога дана усред српске скупштине умео да разликује војску и старешине њене од оних који праве верде.

Дебата је трајала читаво пре подне и свршена је с изјавом министра војног коју је скупштина узела на знање, да ће у овој ствари наредити ислеђење.

У истој седници поднео је владин посланик Мил. Вогћевић оставку, коју је скупштина усвојила; а ново изабрани посланик за срез грочански, Св. Гарашанин, своје пуномоћје.

Седница од 3. Фебруара 1882.

На данашњем састанку примила је скупштина већином гласова закључену консуларну конвенцију и трговачки уговор са Сев. америчким државама и са краљевином Холандијом. Дебата је било само око првог уговора са Америком. Т. Туцаковић, Ђурић, Нов. Милошевић и други из опозиције говориле против уговора што је закључен на основу аустро-угарског српског трговачког уговора као штетног по интересе земаљске. Ник. Пашић ставно је претходно пека напнија

питања на известиоца одборског, Ђ. Нешића, у прилог обавештења скупштине, но известилац је нашао да није дужан да на та питања одговори. То је, да се најблаже изразимо за осуду зна се да се у свима парламентима одбори и известиоци зато бирају да у споразуму с владом спреме све нужне податке који може да послуже скупштинарима као обавештење како би по свестности својој, потпуно убеђени, дали свој глас. Друго је питање: какав је то материјал; али изићи пред скупштину као известилац одборски и ограничити се на просто прочитање пројекта и сувопарног извештаја одборског, да је одбор свестрано испитао уговор и да га препоручује на примање, а не наводити скоро ничега, шта више рећи отворено да није дужан давати обавештења, — у том погледу, без сумње остаће београдски посланик Ђ. Нешић јединствен као известилац одборски!

Председник А. Ђ. Поповић отвара састанак у 9¼ час. пре подне.

За министарским столом: Пирофанца, Гарашанин, Новаковић, Радовић.

Читају се молбе и жалбе, за тим нека питања на поједине министре.

Председник. Пре него што се приступи дневном реду, јавља, да ће у будуће, сазивати седнице у 8 часова и редовно прозивати посланике.

На дневном реду: консуларна конвенција и трговачки уговор са Сев. Америком.

Известилац Ђ. Нешић чита конвенцију и уговор заједно са извештајем одборским.

Т. Туцаковић. Прошле године при претресу о адреси захтевао је да се трговачки уговор са Аустро-Угарском закључи на основу равноправности. Тиме би државне касе дошле до много већих прихода ђумручких, одржали би се завати и потпомогли зачетци наше индустрије. Но влада је нашла за добро, да не стане чврсто на томе земљишту, већ је пошла путем попуштања. То је последица да сад морамо владу да попуштамо. Тако посматрање владе донеће рђавих последица и за занате и за трговину и зачетке индустрије. Према томе одушло је противив сваком трговачком уговору који није закључен на основу равноправности, зато ће и против овог уговора као таког гласати.

Марко Петровић критикује уговор са Аустро-Угарском и вели да је влада при закључењу тога уговора ешла са основе реципроцитета и приступила попуштању. И овај уговор ел Америком утврђен је на том основу, зато може и он бити штетан по земљу као и Аустро-Угарски. Замера што се поданици страних држава ослобађају од свих обавеза. Тиме се ствара привилегијан положај странцима у земљи. Наводи како је Америчка производња понављала део свет, па ће штетити и нашу производњу. Но кад смо Аустро-Угарској све то признали која нас у свакој прилици експлоатирате, налази да нема разлога да скупштина одбади уговор са Америком.

Ник. Пашић. Пре њо што се упусти у саму ствар моли известиоца да му објасни који артикли наши иду у Америку кој се из Америке у Србију уносе и какве таксе постоје. Дале какава права уживају највећма повлашћене државе у Америци, и каква Америка истим државама пружа.

Нешић известилац. Налази да није дужан на то питање да одговори, (Немир у опозицији) и вели Пашићу да је сам требало да се упозна са целим стањем ствари, а не да пита.

Пашић. Кад вам је скупштина поверила да уђете у одбор финансијски а овај вам поверио дужност да проучите потанко ове уговоре пре но што пред скуп-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

шину изиште. Ви сте могли и требали изискати од Владе оно нужно обавештење да и на наше питање одговорите. Тврди да уговор просто није испитан, нити су пручени уговори које је Америка с другим државама закључила. У извештају нема ништа што би могло служити као објашњење, њима се просто препоручује примање уговора. Већ то по себи било би довољно да сваки посланик гласа против њега. Осуђује лањски уговор са Аустро-Угарском јер нас је оштетио. И сада тај наш рђав положај у који смо дошли према Аустро-Угарској преносимо на све државе. С тога не може гласати за уговор.

Мил. Вурић Трговачки уговор закључен са Енглеском далеко је повољнији од уговора закљученог са Аустро-Угарском, па ипак се тај уговор некад осуђивао по нисмо се на том зауставили. Уговор закључен са Аустро-Угарском далеко је штетнији по индустрију, занате и трговачке интересе наше. Њиме смо постали надничари те државе. Ако је влада послала тим штетним путем по самосталност политичку и економну, он неће да је потпомаже. Одеудно је противан

Нов. Милошевић. Чуди се извештају и влади што ћуће кад народни посланици траже обавештења. Може ли посланик онда такав уговор примити? Шта ће да каже народу кад га питају за тај уговор и од какве је вајде? Мора казати није знала ни влада ни одбор вајда се просто хтело да се отвори какво консулско место у Америци.

Љуб. Дилић Ми смо у Нишу одобрили трговачки уговор с Енглеском. Људи који су тај уговор у новинама најжешће осуђивали и махне му налазили, закључили су кад су дошли на владу трговачки уговор са Аустро-Угарском на многи већу штету земље и окривили су и онај добитак који је влада и скуштина у Нишу земљи извојевала. Сад кад је та погрешка и штета учињена, све једно је гласали ми за или против овог уговора који је природна последица закљученог уговора са Аустријом. Њему је жао и он осуђује да је влада напустила што је за државу било добивено. Замера што влада или не зна или неће да објасни скуштини какве користи можемо очекивати од овог уговора; С тога је противан уговору о коме нико не може да даје обавештења.

В. Јаковљевић упућује говорнике из опозиције на лањски трговачки уговор са Аустро-Угарском да се из њега обавесте, јер Аустрија ужива право највећма повлашћене државе. Слаже се с поп Марком Петровићем да се уговор прими.

Д. Кагић Редко је који уговор примљен с потпуним обавештењем па тако и овај. Кад је уговор утврђен на основу уговора са Аустро-Угарском онда не може ни од њега бити користи по земљу с тога је против уговора

А. Озеровић Од Сев. Америке имамо све користи које уживају и друге државе. Америка не тражи од нас више но што нам даје. Уверен је да се равноправно преговарало. Гласа за уговор.

Б. Милетић Сва је погрешка што је закључен уговор са Аустро-Угарском. Кад нас на сваком кораку сузбијају одкуд смо онда могли равноправно преговарати. Наше спољне прилике постале су горе него за време васалства. Уговор није свестрано испитан кад извештај не уме да даје обавештења. Гласа против.

Министар Пиробанац. Говорници из опозиције говоре о овом уговору, но критику целу радњу владе при закључивању уговора. Само се губи време, што критику лањски уговор са Аустро-Угарском који је скуштина усвојила и владалац потврдио. Овај је уговор проста декларација у смислу највећма повлашћених народа. Не разуме прекор Т. Туцаковића да уговор није закључен на основу равноправности. Ми смо се погађали са Аустријом, тражили смо више а добили мање. Тако је и Аустрија чинила. Влада је закључила тај уговор што је користан по земљу. Ви ћете нас ту-

жити, ако тај уговор не ратификујемо. Спомиње користи од њега, и. пр. скупоћу говећег меса. Каже да влада преговара са Француском, Немачком, Русијом, Турском и Румунијом да закључи такве уговоре. Већи да то нису питања политичка но земаљске природе и да се до бољег уговора није могло доћи, зато може скуштина равнодушно пристати.

Р. Милошевић очекивао је да ће министар-председник дати обавештења на Пашићево питање, но се преварио. Једно је јасно да нам Америка признаје право највећма повлашћених народа. Одбор је требао изнети та права која уживају ти народи, и побринути се да нас обавесте каквој тарифи подлеже артикли наши. Тражи обавештење због јавног мњења. Министар-председник је бар требао објаснити каква ће права уживати наши трговци који с Америком раде. Одбор је био дужан да свестрано ствар испита и кад то није учинио, нисмо им криви што морамо гласати против уговора.

М. Петровић објашњава свој говор. да је из поштовања према америчком народу за уговор, кад смо та права већ признали Аустрији. Тиме ћемо створити Аустрији моћног конкурента.

После попа Марка говорили су: **М. Милићевић** и **Св. Стевановић** (за) обоје правдајући уговор због капитулација. **Сима Милошевић** **С. Несторовић** (против), **Озеровић** (за), **Раша Милошевић** и **Н. Пашић** (против), **Др. Рајковић** (за), **Р. Поповић** (против), **Марко Богдановић** (за), **Арс. Дреновац** и **Тодор Туцаковић** (за), који је објаснио министру-председнику како он разуме равноправност. Најзад је говорио извештај са свим полемично и председник министарства Пиробанац.

По свршеном претресу стави председник на гласање. Већина прима уговор. Долази конвенција и уговор са Холандијом.

Извештај чита уговор и извештај одборци.

Н. Пашић изјављује да ће опозиција из истих узрока као и код уговора са Америком против гласати.

Пошто више говорника није пријављено, ставља председник и овај уговор на гласање.

Већина га усваја.

Секретар чита указ кнежев, којим се овлашћује министар финансије да поднесе скуштини закон о установљењу сточарских завода.

Састанак је закључен у 1¼ часа по подне.

Претплата на
„Дар Мар“
прима се непрекидно. Претплатити се може код сваке местне поште Администрација „Дар-Мара“ прима претплату од 9 — до 12 пре, и од три до 6. после подне.
Уредништво „Дар Мара“

**Огласи
Тражи се**

Једна солидно зидана кућа са 5—6 соба, кујном и осталим припадностима у — улицама ниже главне полиције и око позорница да кући на отплату.

Који би такову имао и на отплату за неколико година продати је хтео, нека изволи јавити се уредништву овог листа.

ТРАЖИ СЕ ЈЕДАН СТАН СА две до три собе без намештаја за самца у околини терације.
Упитати у штампарији код „Светог Саве.“

ЛОВАЧКО ОРУЖЈЕ ГАЛАНДА
првог фабриканта европског; 13. rue d'Hauteville, Paris, са фабрикама у Бирмингхаму и у Лијежу. —
Албум Галанда, велико дело о оружју шаље сеgratis и франко, на захтев преко плаћеног писма.
M. Galand, fabricant d'armes 33. rue d'Hauteville, Pa. ris. 8—52

QUINA LAROCHE
еликсир вински
снижећи, опорављују и против грознице:
препоручује се против слабости, изнемоглости, неуредности стомака, против застарелих грозница, које се нису могле излечити винином и т. д.
ИСТА
С ГВОЖЂЕМ
против малокрвља и бледобе, анемије итд.
Paris, 22 et 19. rue Drouot et Ph.-ies.

La Veloutine
особита параш од пиринца
направљен с бисмутом, на је за то врло добар за лице, прионе за коју и не види се, а такође даје боју млађаног изгледа и природно нежну.
Може се добити код **Ш. Фаја**, проналазача у Паризу и код свих парфимера.
Ситинска помада
која то својство има, да одржава мекост и нежност руку у року чува од сваке повреде, која би им се утицајем хладноћа могла нанети.
СН FAV.
Parfumerie in Paris 9, rue de la Paix.
Ставарите код своју парфимера и фризера.

ТРГОВИНА АНДРЕЈЕ Ј. ЖИВАДИНОВИЋА потребује једног шегрта и практиканта из добре куће који могу одма ступити.

У суботу 6 Фебруара даваћу у Палилулској цркви, у 8 часова пре подне годишњи парастос моме почившем супругу
МИЛЕНКУ МАТИЋУ
Бив. пеншад. капетану
Магдалена Матић
УДОВА.

Мојој почившој супрузи
А Н Н И
даваћу 6 Фебруара, у Суботу у 9¼ часова пре подне, годишњи парастос у палилулекој цркви.
Молим пријатеље да изволе присуствовати овом спомену.
С. П. Бајаловић
ПРОФЕСОР

Свакоме бесплатно одправља упутство за потпуно излечење у тајности и са мало тропка, тајних болести скорашњих и застарелих само ваља писати:
EYMIN, Vienne (Isère) France.

Способни агенти
потребују за продавање *баденских лозова од 1845*, који ће сви скупа до 1886, са згодитима да се извуку, заједно у групи са 3. процент. *кнежев. српских Премјја-лозова*, са уплатом по 5 фор. и 18 фор. месечно; за рад добијају агенти добар пропенат.
Франко-оферти нека се шаљу
**Bankvereinigung
Grün & Co.
Amsterdam Holland**

Прилепчиве болести
Болести коже, чиреви, проне болести и т. д. лече се
Депуративним двојцима
Dr-a Оливијера
одобреним медицинском академијом у
Перизу и владом и четиригодишњим искуством публице засведочени као изврени, употребљују се у болницама. Извесно лечење овим моћним депуративом од улцера, екзема, афекција скорашњих и застарелих, случаја консекутивних у устима и гуши итд.

24.000 Франака награде
да никаква друга метода нема ових изврених својстава. Лечење пријатно, брзо, невино и поуздано. 62 rue de Rivoli Paris.
Консултације од подне до 6 сати и реко писма.

Schlittschuhe за то-
цилање на леду А-
мериканске Halifax
обичне са кајишима
од сваке величине
добила смо ових
дана.
Браћа Каралешки

ЛАМПЕ
Берлинске познате
као најбоље и нај-
лепше и то асталске
сеће и дуварске добила смо ових
дана.
Браћа Каралешки.

TAMAR INDIEN плод за чишћење
GRILLON освежавајући про-
тив затвора и шуљева најпријатније
средство чишћења за децу.
Grillon, pharm. 27. Rue Ramduteau, Paris

Каса сигурни противу
ватре и лопова добила
смо у комисион из фаб-
рике К. Полцер и кумп.
из Беча која је на свет-
ској изложби Бечкој до-
била највећу премину:
диплому признател-
ности.
Браћа Каралешки